

Full diocesà

8 de febrer del 2015

p4 —Celebrada la Jornada de la Vida Consagrada a la catedral

p6 —Avui, col·lecta per a Mans Unides a totes les parròquies

Lluitem contra el tràfic de persones

Aquest diumenge dia 8 de febrer l'Església celebra la Jornada d'Oració i Reflexió contra el Tràfic de Persones. L'objectiu d'aquesta jornada és reflexionar sobre la violència i la injustícia de les quals són víctimes milions de persones a tot el planeta i donar a conèixer aquest fet.

En el nostre món hi ha, encara, moltes formes d'esclavitud: treballadors oprimits, immigrants que viuen en la clandestinitat, menors obligats a realitzar activitats il·legals, persones obligades a exercir la prostitució, dones que són venudes amb vista al matrimoni...

Hi ha diversos components que fan que algunes persones tractin el seu proïsme sense cap mena de dignitat, com ara la corrupció, l'afany de diners, la violència..., factors

que corrompen el cor humà, l'allunyen de Déu i dels altres, tractant-los com a objectes. Avui, en aquesta jornada, recordem aquests fets i ens sensibilitzem amb els nostres germans que pateixen aquestes situacions.

No solament han de vetllar per ells els Estats, les institucions, les empreses...; també nosaltres hem de fer quelcom. No podem restar indiferents; tenim la missió, com a cristians i membres de l'Església, de mostrar el camí de la conversió a totes les persones que s'enriqueixin amb el tràfic d'éssers humans perquè s'adonin de la gravetat de les seves accions.

També tenim el deure d'ajudar a promoure accions concretes que puguin erradicar aquest fenomen d'esclavitud del segle XXI.

«Estic obligat a anunciar l'Evangeli, i pobre de mi que no ho fes!»

Diumenge V durant l'any / Cicle B

Lectura del llibre de Job

Job digué als seus amics: «L'home, a la terra, no està sotmès a servitud? No passa la vida com un jornal·ler? Com un esclau es deixa per assegurar-se a l'ombra, espera l'hora de cobrar com el treballador. Però a mi m'ha tocat per herència passar mesos en va, la paga que em donen són les nits en blanc. Així que em fico al llit ja penso: Quan serà de dia perquè em pugui llevar? I estic neguitós del vespre a la matinada. Els meus dies han corregut més que una llançadora, ja s'acaben, ja no hi queda fil. Recordeu que la meua vida no és sinó un respir: els meus ulls no tornaran a veure la felicitat.»

(7,1-4.6-7)

Salm responsorial

Lloeu el Senyor, que conforta els cors desfets.

(Salm 146)

Lectura de la primera carta de sant Pau als cristians de Corint

Germans, jo no puc gloriar-me d'anunciar l'evangeli: hi estic obligat, i pobre de mi que no ho fes! Si jo m'ho hagués buscat podria esperar-ne una recompensa, però no havent-ho buscat, per a mi és un encàrrec que he rebut de Déu. Per quin motiu puc esperar una recompensa? Doncs que jo, quan treballa per difondre l'evangeli, no el converteixi en cosa costosa, sinó que renunciï al dret que em dona el meu servei. Jo sóc lliure: no era esclau de ningú, però m'he fet esclau de tots per guanyar-ne tants com pugui. Per guanyar els febles, m'he fet feble com ells. M'he fet tot amb tots per guanyar-ne alguns, sigui com sigui. Tractant-se de l'evangeli, estic disposat a fer tot el que calgui per poder-hi tenir part.

(9,16-19.22-23)

Lectura de l'evangeli segons sant Marc

En aquell temps, Jesús, sortint de la sinagoga, se n'anà amb Jaume i Joan a casa de Simó i Andreu. La sogra de Simó era al llit amb febre, i llavors mateix ho digueren a Jesús. Ell li va donar la mà i la va fer llevar, la febre li desaparegué i ella mateixa els serví a taula. Al vespre, quan el sol s'havia post, li portaren tots els malalts i els endimoniats. Tota la

ciutat s'havia aplegat davant la porta i ell va curar molts malalts de diverses malalties; va treure molts dimonis, i no els deixava parlar, perquè sabien qui era. De bon matí, quan encara era fosc, es llevà, se n'anà a un lloc solitari i s'hi quedà pregant. Simó, amb els seus companys, sortí a buscar-lo. Quan el trobaren li digueren: «Tothom us està buscant.» Ell els digué: «Anem a d'altres llocs, als pobles veïns, i també hi predicaré, que aquesta és la meua missió.» I anà per tot Galilea, predicant a les sinagogues de cada lloc i traient els dimonis.

(1,29-39)

«De bon matí, quan encara era fosc, es llevà, se n'anà a un lloc solitari i s'hi quedà pregant. Simó, amb els seus companys, sortí a buscar-lo»

Predicar i guarir

Joan Mir i Tubau, prev.

Fixem-nos en el contrast entre la primera lectura i l'evangeli. Job gemega en veure's acorralat pel sofriment. Quantes situacions com les de Job no hi ha en el nostre món! Per contra, Jesús, en l'evangeli, domina totes les forces del mal, guareix molts malalts de diverses malalties i treu molts dimonis. No és estrany que els deixebles diguin a Jesús: «Tothom us està buscant.» No agrada a ningú està enfonsat en el sofriment. Aquella gent trobaren en Jesús guariment corporal i espiritual. Per això diem que Jesús salva, redreça tothom qui s'hi acostava amb confiança. Però cal buscar-lo, anar-lo a trobar.

Jesús és l'home per als altres i, en aquest evangeli d'avui, veiem que no para de portar consol i salut a qui ho necessita. És una manera de fer present, ara i aquí, el Regne de Déu. Però enmig d'aquest no parar de tot un dia, Jesús sap trobar temps per a la pregària: «De bon matí, quan encara era fosc, es llevà, se n'anà en un lloc solitari i s'hi quedà pregant.» Posar-se al servei de l'evangeli és entrar en una dinàmica circular: la missió se sosté en la pregària i la pregària porta de nou a la missió. Després de pregar, Jesús se'n va per tot Galilea a predicar i a treure dimonis, perquè «aquesta és la meva missió».

Sant Pau també vivia i es desvivava per anunciar l'Evangeli i per això exclama: «Hi estic obligat i pobre de mi que no ho fes!» Sentir, doncs, el deure i el goig de ser apòstols, però sense oblidar que el que diem i fem, ha de brotar d'un cor orant.

Agenda

Lit. hores: Setmana I

9 dilluns

—Santa Apol·lònia, màrtir (*249)
Gènesi 1,1-19 / Salm 103 /
Marc 6,53-56

10 dimarts

—Santa Escolàstica, verge
(c.480-c.543)
—Sant Guillem, monjo
Gènesi 1,20-2,4a / Salm 8 /
Marc 7,1-13

11 dimecres

—La Mare de Déu de Lurdes
Gènesi 2,4b-9.15-17 / Salm 103 /
Marc 7,14-23

12 dijous

—Santa Eulàlia, verge i màrtir
(ss.III-IV)
Gènesi 2,18-25 / Salm 127 /
Marc 7,24-30

13 divendres

—Sant Benigne, màrtir (*303)
Gènesi 3,1-8 / Salm 31 /
Marc 7,31-37

14 dissabte

—Sant Ciril, monjo, i sant Metodi,
bisbe, patrons d'Europa (s.IX)
—Sant Valentí, màrtir
Fets 13,46-49 / Salm 116 /
Lluc 10,1-9

15 diumenge VI de durant l'any / Cicle B

—Sants Faustí i Jovita, màrtirs (*122)
—Santa Georgina, verge
Levític 13,1-2.44-46 / Salm 31 /
1Corintis 10,31-11,1 / Marc 1,40-45

La imatge

Jesús cura la sogra de Pere. S. XI.

Escena de l'abadessa Hilda de Meschede.

Enmig de l'acció, en moments de popularitat, Jesús busca la solitud, el silenci i la pregària. Del diàleg íntim amb el Pare en provenen la lluminositat de les seves paraules i el ple lliurament als altres.

«Cal agrair el do dels consagrats, hereus de grans sants que han fet tant de bé en aquesta terra »

Celebrada a la catedral la missa de l'Any de la Vida Consagrada

Una representació de la vida consagrada a la nostra diòcesi va participar, diumenge passat, dia 1 de febrer, en una missa especial a la catedral amb motiu de l'Any de la Vida Consagrada que s'està celebrant, convocat pel Sant Pare, durant aquest 2015. L'eucaristia matinal va ser presidida pel bisbe de Vic, Mons. Romà Casanova.

El bisbe en l'homilia va començar agraint la presència dels religiosos i religioses, com també del Poble de Déu en la jornada diocesana de la vida consagrada en el marc de l'Any de la Vida Consagrada convocat pel papa Francesc. «La celebració d'avui és una acció de gràcies al Senyor pel do de la vida religiosa en aquesta diòcesi en la diversitat de dons i carismes; així com també pel do dels fundadors de comunitats religioses que van néixer en aquesta terra. Gràcies al Senyor per les congregacions que fa temps que aquí són presents i per les noves comunitats religioses que es fan presents en aquests moments de feblesa en la fe cristiana entre nosaltres. Cal agrair també al Senyor el do de totes i cada una de les persones consagrades, hereus de grans sants, que tant de bé han fet en aquesta terra.» Mons. Romà va recordar les expectatives que el papa Francesc expressava per a l'Any de la Vida Religiosa, fent-ne una aplicació entre nosaltres: «La vida dels consagrats ha de ser testimoni d'alegria. Ha de desvetllar el món per tal que pugui obrir els ulls al misteri de Déu. Els religiosos han de ser profetes,

han de ser com l'ametller que abans que arribi la primavera ja treu les seves flors precioses. Els religiosos amb el testimoni de la vida d'amor a Déu i de lliurament amb els consells evangèlics són profecia del món que ha de venir, quan Déu serà tot per a tots... Els religiosos s'han de fer presents en les perifèries existencials, com ens recorda el papa Francesc: «Hi ha una humanitat que espera: persones que han perdut l'esperança, famílies amb dificultats, nens abandonats, joves sense cap futur, malalts i ancians abandonats, rics farts de béns i amb el cor buit, homes i dones a la recerca de sentit de la vida, assedegats del que és diví.»

També va recordar la centralitat de Crist en la vida religiosa. «Crist és el nostre únic Mestre, únic Profeta, únic Salvador. I perquè Jesús sigui en el centre del cor cal recordar sempre la importància de la pregària centrada en Crist.» Va citar santa Teresa sobre la pregària: «estarse muchas veces tratando a solas con quien sabemos nos ama». «Y veo yo claro... que para contentar a Dios y que nos haga grandes mercedes quiere sea por manos de esta Humanidad Sacratísima... por esta puerta hemos de entrar si queremos nos muestre la Soberana Majestad grandes secretos.» Un altre centre de la vida religiosa que el bisbe va recordar fou l'evangelització, i va convidar a viure l'alegria d'evangelitzar. Va expressar la seva certesa que el Senyor no deixarà de beneir aquesta terra nostra amb el do de la vida religiosa.

Notícies Breus

Matinal de cant litúrgic

Redacció

Els animadors de cants, membres de cors parroquials i afeccionats són convocats a la 17ª Matinal de Cant, que tindrà lloc al Seminari de Vic el dia 28 de febrer, de 10 a 1 del matí, sota el mestratge d'Andreu Martínez (monjo de Montserrat i músic) i Josep Miquel Mindan (músic i director de corals) Per a inscripcions es pot fer a: secretariatmusica.bvic@gmail.com o bé al 93 889 43 89 (abans del 25 de febrer).

Acte a Manresa

Redacció

«La figura del papa Francesc i la seva crida a una Església en sortida» i amb la concreció a les nostres parròquies en el Pla de Pastoral «L'alegria d'evangelitzar». És el títol d'un acte que ha organitzat l'arxiprestat de Manresa i que anirà a càrrec del P. Jaume Flaquer, jesuïta, i del director Full Diocesà, Mn. Xavier Bisbal. Serà el 12 de febrer a les 8 del vespre al Casal de l'Església (Manresa).

Darrers actes de la setmana don Giussani a Sant Hipòlit de Voltregà

Tots els actes a Sant Hipòlit de Voltregà

Dimecres 11 (20h) a l'Ateneu, «El miracle de l'hospitalitat», taula rodona sobre el valor de l'acolliment. Hi intervenen: Glòria Arnau, responsable de l'associació Famílies per l'Acollida a Catalunya; Dra. del CAP de Sant Hipòlit de Voltregà. Montserrat Juvanteny, presidenta de la Fundació Concepció Juvanteny, mestra i terapeuta, fundadora de l'Associació Asteroide B612; Neus Casadevall, educadora social, tècnica de benestar social dels ajuntaments de Sant Hipòlit de Voltregà i de Masies de Voltregà. Dirigeix i modera: Marta Zaragoza, directora de l'Escola Mare de Déu de la Gleva.

Divendres 13 (20h) al teatre La Catòlica, «Per què l'Església», diàleg sobre la

figura de Don Giussani i la seva aportació històrica a l'Església. Hi intervenen: Mn. Josep Maria Ballarín, escriptor resident a Gósol; José Miguel Oriol, president fundador d'Ediciones Encuentro. Dirigeix i modera: Jordi Cabanes, director del Col·legi Abat Oliba Spínola.

Dissabte 14 (18h) a l'Ateneu, «El risc d'educar», taula rodona al voltant del llibre *El arte de educar*, de Franco Nembrini. Hi intervenen: Mons. Romà Casanova, bisbe de Vic; Il·lm. Sr. Sergi Vilamala, alcalde de les Masies de Voltregà i diputat al parlament pel PSC; Franco Nembrini, autor del llibre. Presenta i modera: Lluís Seguí, professor i titular de l'escola Liceu Politècnic de Rubí.

Diumenge 15, matinal de jocs a Sant Hipòlit de Voltregà, dinar popular i cants.

Luigi Giussani (1922-2005)

Fou un sacerdot italià, fundador de Comunió i Alliberament, que, mogut per la preocupació educativa, va dedicar la seva vida a proposar la pertinència de la fe com a resposta a les exigències dels joves.

Lluitem contra la pobresa...t'hi apuntes?

Campanya de Mans Unides 2015

Aprofitant aquest lema de Mans Unides en la campanya d'enguany, volem alenar en el nostre entorn l'afany de ser constructors del desenvolupament integral de la persona.

Podem erradicar la pobresa

L'any 2000 l'ONU va fixar, de cara al 2015, els Objectius de Desenvolupament del Mil·lenni (ODM). Un d'ells era el de reduir la pobresa extrema. Ja aleshores, la FAO recordava que, «tot i la gran abundància de subministraments alimentaris existents al nostre món, hi ha éssers humans que pateixen una privació extrema d'aliments. És paradoxal que, mentre més de 800 milions de persones estaven insuficientment alimentades, altres 300 milions patien obesitat». És una responsabilitat de tots, subratllava la FAO, «establir relacions justes capaces d'influir en la incidència de la fam i en la disposició dels governs per a erradicar-la».

Consecucions dels ODM

Segons dades de la mateixa ONU, en els darrers 20 anys:

- S'ha reduït mundialment a la meitat el nombre de perso-

nes que viuen en condicions de pobresa.

- Més de 2.000 milions de persones han aconseguit d'accedir a l'aigua potable.
- S'han realitzat notables avenços en la lluita contra la malària i la tuberculosi.
- Pràcticament s'ha aconseguit la igualtat en l'educació primària.
- En els últims 20 anys, la taxa de mortalitat materna s'ha reduït a la meitat.
- La igualtat en la presa de decisions a nivell mundial ha millorat.

Carències dels ODM

Bo i reconèixer avenços, la CIDSE (Aliança d'Organitzacions Catòliques, de la qual Mans Unides és membre) ja va denunciar en el 2005 el fet que els estats se centressin exclusivament en l'obtenció d'avenços immediats i descuidessin la manca d'actuació sobre les causes reals que produïen les desigualtats i toleressin la permanència dels sistemes financers que les afavorien.

D'aquí ve que, malgrat el camí recorregut, és responsabilitat de tots implicar-nos en el molt que manca per fer, atès que encara avui:

- Una persona de cada nou continua patint fam.
- 162 milions de nens pateixen malnutrició crònica.
- Més de 1.000 milions de persones no tenen latrines.
- Tenim per davant millorar la prevenció de la transmissió de la sida i l'accés als medicaments.
- Més de 50 milions de nens i nenes continuen sense tenir accés a l'escola.
- Gairebé 300.000 de dones van morir per causes prevenibles relacionades amb l'embaràs i el part.
- Les emissions globals de CO2 han augmentat gairebé un 50% en els últims anys, en què han anat desapareixent boscos, espècies i fonts d'aigua.

Cada vegada hi ha menys ajuda econòmica als països més pobres. L'any 2015 Espanya destinarà a l'Ajuda Oficial al Desenvolupament només un 0,17% del producte interior brut.

Mans Unides, constructora de desenvolupament integral

Mans Unides promou projectes de desenvolupament per a ajudar a sortir de la pobresa a l'Àfrica, l'Amèrica i l'Àsia. L'educació és un dels sectors en què més ha treballat, des del con-

venciment que és invertint en l'educació, en la capacitat i en l'apoderament de les persones com hom contribueix de manera important a aconseguir un desenvolupament veritablement humà, integral i sostenible. Altres necessitats bàsiques com són la salut, l'aigua o l'aliment, igualment han ocupat una atenció especial en el nostre treball de cooperació, duent a terme projectes que englobem sota els sectors agrícola, sanitari o de promoció social, prioritzant el paper de la dona i implicant els beneficiaris dels projectes ens els processos portats a terme. La cooperació al desenvolupament que Mans Unides realitza en prop de 60 països, no seria possible si no fos per l'amplíssima xarxa de socis locals amb els quals treballa. Col·lectius d'homes i dones organitzats en associacions o institucions, tant de l'Església com d'altres religions, i també laïques, que dia a dia centren tots llurs esforços a tirar endavant programes i projectes que persegueixen la millora de la qualitat de vida de milions de persones a tot el món.

Conclusió

El problema del desenvolupament no és sols una qüestió política. Promoure la dignitat de tota persona és responsabilitat de tothom. Tota la societat pot col·laborar amb Mans Unides!

Mans Unides

El llibre

L'evangeli il·lumina el Credo

Josep Maria Rovira Belloso

Com pot ser que, si l'autor del Credo és un simple cristià, es pugui garantir que el qui el llegeix o el recita estigui situat en l'Evangeli?

En la llum de l'amor de Déu, Pare, Fill i Esperit Sant. Per al teòleg Josep Maria Rovira Belloso això explica la necessitat d'il·luminar el Credo des de l'Evangeli.

És el que fa en aquest llibre amb un comentari a cada proposició del Credo; ajudar que la nostra lectura del Credo sigui totalment transparent a l'Evangeli i a la fe dels Apòstols i que l'aportació del simple cristià no sigui ideològica, ni afegeixi un plus de color humà a la fe en la revelació de Déu, Pare, Fill i Esperit Sant. Josep Maria Rovira Belloso (Barcelona, 1926) ha dedicat tota la seva vida a la docència a la Facultat de Teologia de Catalunya des de la seva fundació l'any 1967 i a la pastoral parroquial. És autor de nombroses publicacions teològiques.

Lluitar contra la pobresa

Romà Casanova, bisbe de Vic

La campanya contra la fam de Mans Unides ens posa al davant el repte de lluitar contra la pobresa. Algunes de les dades de la pobresa extrema són esfereïdores: al món una de cada nou persones continua patint fam, 162 milions d'infants sofreixen malnutrició crònica, més de 50 milions de nens i nenes no tenen accés a l'escola. Aquestes dades és refereixen al nostre món i a la nostra humanitat, dels quals formem part. I des de la mirada cristiana això és encara més clar: són germans nostres, Déu és el nostre mateix pare.

Per als cristians la pobresa és una virtut que hem de viure. La pobresa evangèlica que ha de viure tot cristià implica reconèixer que tots els béns que tenim són un do de Déu i nosaltres no som res més que uns administradors dels béns que Déu ens ha donat. D'ací neix l'actitud pròpia del cristià que ha de compartir els seus béns amb els més necessitats, tant els més propers com aquells que són més lluny. De fet, nosaltres som seguidors de Jesús, el qui neix pobre a Betlem, el qui no té on reposar el cap, el qui mor, expropiat de tota dignitat, a la creu. La pobresa no ens és una realitat estranya. Escriu el papa Francesc: «Per a l'Església l'opció pels pobres és una categoria teològica abans que cultural, sociològica, política o filosòfica» (EG, 198). Els pobres no són solament els nostres germans, sinó que nosaltres som seguidors de Jesús, el Fill de Déu que s'ha fet pobre per nosaltres per enriquir-nos amb la seva pobresa.

Els pobres tenen molt a ensenyar-nos sobre obertura a Déu i compartir els béns amb els altres

L'opció pels pobres ha de ser, doncs, una realitat per a nosaltres. La campanya de Mans Unides ens convida a concretar aquesta opció demanant-nos suport per al finançament de

programes de desenvolupament i educació per tal d'anar a l'arrel de la pobresa extrema, que Déu no vol i en referència a la qual la nostra consciència ens demana que actuem amb la nostra col·laboració generosa. Però també la caritat cristiana ens demana anar més enllà i posar la mirada en les persones concretes considerant-les com un amb si mateix. El pobre, quan és estimat, és apreciat com d'alt valor, i això diferencia l'autèntica opció pels pobres de qualsevol ideologia, de qualsevol intent d'utilitzar els pobres al servei d'interessos personals o polítics. (cf. EG, 199).

Hem de lluitar contra la pobresa en el nostre món, des de la conversió autèntica que ens porta a la intensitat de l'amor a Déu i als germans; però al mateix temps no podem deixar de lluitar contra la supèrbia en el nostre cor que ens tanca a fi que pensem que no necessitem ni Déu ni els altres. Els pobres tenen molt a ensenyar-nos sobre obertura a Déu i compartir els béns amb els altres, àdhuc els béns necessaris per a viure.

